

را درست در مجرای قول غفره مرقوم است فاذا كثر و خفي
 الضرب والتم حوالنا ولا علمنا اللهم على الاكام والاصام
 والفض ايب والادوية و متايت المتجر حوالنا
 بفتح لام است و صغور و صحاح است فعدوا حوله و حوله و حوله و حوله و حوله
 حواله بقره الامام به مخرجه است و بردي بالفصح جمع اكم است بفتحين مثل
 اعناق و عناق و اكم جمع اكام است بفتح هاء امثلة كذا كذا كذا كذا كذا كذا
 بفتحين كمال و حيل و اكم بفتحين و كذا كذا كذا كذا كذا كذا كذا كذا
 بفتح و قال الفارسي النسي من حوله و قيل الجبل الضيف و قال الفارسي اللطيف
 ارض من الارضية و بفتح هاء و بفتح است اجماع بفتح مثل اكام و
 بردي بالفصح جمع اجماعات و بفتح اجزيت بفتحين بفتح حروف الامة
 من الغصبة و هي الشجرة الكثيرة المنبت فالاكام و الاكام بالمدية بالفتح
 و افع و راية و بفتح هاء و بفتح اولها و كذا كذا كذا كذا كذا كذا كذا
 بفتح الظاهر لا يخرج ضرب كذا كذا كذا كذا كذا كذا كذا كذا
 و قال الفراء هو الجبل المنبسط و قال الجوهري الولاية الصغرة الولاية و
 بفتح وادى است بفتح وادى غير القياس و بفتح كذا كذا كذا كذا كذا
 جمع وادى على فاعل جمع فاعل بفتح كذا كذا كذا كذا كذا كذا
 جمع وادى على فاعل جمع و بفتح حروف و بفتح حروف و بفتح حروف
 بسیار مریه باران و در سبب مریه از زبان باران و ساکن و فاعله مریه
 اللهم حوالنا بارضا یا کوان باران ماد را می که در است موافق و بفتح
 و لا علمنا و قال انضیر کشفه باشد برین ما و باران ما و بفتح هاء و
 و لا علمنا حواله است بفتح کله با شوار اسطر حوالنا و لا علمنا حواله کزبان

عطف

توضیح

فانما

فانما از باران شود پس قوله و لا علمنا بان حواله است از حوالنا و بفتح
 که در افعال و اولها بفتح است لطیف زیرا که بفتح بر کلام این و اولها بفتح
 طلبی ان برار اكام و غيره حفظه و افعال و اولها بفتح است که طلبی با باران
 این مذکور است لذاته است ملک باره و فاعله است از زبان ابعین شهر
 و اولها بفتح است بر افعلی است قوله اللهم على الاكام بارضا یا کوان
 کن باران برشته و بر شبنمی و بر کوهها و بر دریاها که محل افعاله است
 افعاله حواله است و بر جواهر و شبنم نباتات کما بلفظ شجر کوه
 و اولها بفتح است زیرا که اکثر افعاله در حواله زمین نباتات است و اذا
 جمع الرفع و الصواعق اللهم لا تقبلن عجزك ولا تملأن بعد الاما
 و حواله قبل ذلك فبما اني لبيح الرفع و الملائكة
 من حنیفته رعد عن ابن عباس رضي سئل النبي عما ارسله
 عن اعدائه فقال ملك من ملائكة الله موكل بالسحاب يخبرني من ما يرون
 به السحاب حيث شاء الله عما رواه الرندي مخارق وده و شجر حرم و بفتح
 الحديث البرق يخبرني الملكة التي تخبرني بالاسم و قيل او از است که از
 شنید می شود و من الغیبین صفا و بفتح زیرا که در اد است که بفتح
 الملكة و عاصفته اخرى صواعق جمع صاعقه است بفتح او از هر دو
 که می افتد بان او از باره از است که بر می آید از باره وقت تر قندس و ان
 در درو لطیف و بر شبنمی که در در جواهر الاله است عله که کوه که در
 از غیر را که با وجود بر کوه می میرد و می آید انها سقطت بفتح فاعله
 نحو النصف ثم طفت بفتح صاعقة الصاعقة اذا اهلكته فصعق ارات

توضیح